

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 230/2022-12

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Straku (sudca spravodajca) a sudcov Roberta Šorla a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], t. č. na neznámom mieste, zastúpeného advokátkou JUDr. Janou Kubáňovou, Cintorínska 5, Nitra, proti postupu a uzneseniu Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. k. VII/2 Gv 20/21/1000-109 z 27. júla 2021 a postupu a upovedomeniu Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. k. IV/3 Pz 82/21/1000-8 z 18. januára 2022 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 17. marca 2022 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na osobnú slobodu podľa čl. 17 ods. 2, na obhajobu podľa čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Sťažovateľ navrhuje zrušiť napadnuté uznesenie Úradu špeciálnej prokuratúry (ďalej len „ÚŠP“), priznať primerané finančné zadosťučinenie a náhradu trov konania.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľovi a ďalším osobám bolo uznesením vyšetrovateľa Prezídia Policajného zboru, národnej kriminálnej agentúry ČVS: PPZ-11/NKA-BA1-2021 zo 4. mája 2021 vznesené obvinenie pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c) a d), ods. 2 písm. c) a ods. 3 písm. c) s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

a) na prelome rokov 2002 až 2003 na presne nezistenom mieste v rámci okresu Trnava mal sťažovateľ po predchádzajúcej dohode s ďalšími osobami týmto osobám predat trikrát po 100 gramov metamfetamínu, kde cena za gram metamfetamínu bola min. 800 Sk (26,55 eur), teda v celkovej hodnote 240 000 Sk (7 966,54 eur), ktorá bola týmito osobami vyplatená sťažovateľovi,

b) v roku 2007 až 2008 mal sťažovateľ odovzdať 2 kg efedrínu za dosiaľ presne nezistenú cenu [REDAKOVANÉ], kde z 2 kg efedrínu bolo možné vyrobiť minimálne 418,428 gramov metamfetamínu,

c) okolo roku 2012 mal sťažovateľ navštíviť [REDAKOVANÉ] v jeho dome, kde mu mal v 10 kg vedre odovzdať ihličkový efedrín, ktorý sa používa ako prekurzor pri výrobe metamfetamínu, kde ho [REDAKOVANÉ] splácal po viacerých splátkach, pričom za 10 kg efedrínu vyplatil sťažovateľovi 60 000 eur, pri cene 6 000 eur za 1 kg, kde [REDAKOVANÉ] z neho chemickou reakciou vyrobil metamfetamín.

3. Proti uzneseniu o vznesení obvinenia podal sťažovateľ prostredníctvom svojho obhajcu sťažnosť, ktorú prokurátor ÚŠP napadnutým uznesením zamietol ako nedôvodnú a uznesenie o vznesení obvinenia v časti skutku [už uvedeného pod písm. a)] zrušil.

4. Opatrením prokurátora ÚŠP č. k. VII/2 Gv 20/21/1000-142 z 27. augusta 2021 (ďalej len „opatrenie prokurátora“) je proti sťažovateľovi vedené trestné stíhanie ako proti ušlému podľa § 358 a nasl. Trestného poriadku (ďalej len „TP“).

5. Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky bol 3. septembra 2021 doručený návrh sťažovateľa (v zastúpení obhajcom) na postup podľa § 363 a nasl. TP. Generálny prokurátor napadnutým upovedomením návrhu sťažovateľa nevyhovel s odôvodnením, že nezistil tvrdené ani iné porušenie zákona v neprospech sťažovateľa.

II.

Argumentácia sťažovateľa

6. Sťažovateľ namieta, že mu nebolo doručené uznesenie o vznesení obvinenia, a tým v zmysle § 187 ods. 1 TP a § 190 ods. 2 písm. a) TP nedošlo k uplynutiu lehoty na podanie sťažnosti všetkým oprávneným osobám. Z uvedeného dôvodu prokurátor ÚŠP o sťažnosti rozhodol podľa sťažovateľa napadnutým uznesením predčasne a navyše v rozpore so zákonom, keď rozhodoval o sťažnosti pred uplynutím lehoty na jej podanie. Sťažovateľ namieta, že s touto námietkou sa generálny prokurátor nevysporiadal.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

III.1. K napadnutému postupu a uzneseniu prokurátora ÚŠP č. k. VII/2 Gv 20/21/1000-109 z 27. júla 2021:

7. Z obsahu ústavnej sťažnosti a jej príloh je zrejmé, že napadnutý postup a uznesenie prokurátora ÚŠP boli predmetom prieskumu generálnej prokuratúry na základe návrhu sťažovateľa na postup podľa § 363 TP. Pre rozhodnutie ústavného súdu v danej časti je teda podstatné, že napadnutý

postup a uznesenie prokurátora ÚŠP boli podrobené zákonnému prieskumu zo strany generálnej prokuratúry.

8. Uvedená skutočnosť tak vylučuje právomoc ústavného súdu na prieskum ústavnej sťažnosti prezentovaného porušenia uvedených práv sťažovateľa napadnutým postupom a uznesením prokurátora ÚŠP. Preto ústavný súd ústavnú sťažnosť v tejto časti v súlade s princípom subsidiarity (čl. 127 ods. 1 ústavy a § 132 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov; ďalej len „ZoÚS“) pre nedostatok právomoci na jej prerokovanie odmietol [§ 56 ods. 2 písm. a) ZoÚS].

III.2. K napadnutému postupu a upovedomeniu generálnej prokuratúry č. k. IV/3 Pz 82/21/1000-8 z 18. januára 2022:

9. Podstatou ústavnej sťažnosti je námietka sťažovateľa, že prokurátor ÚŠP rozhodol o sťažnosti proti uzneseniu o vznesení obvinenia predčasne z dôvodu, že toto uznesenie mu nebolo doručené.

10. Ústavné súdnictvo je vybudované predovšetkým na zásade preskúmania právoplatne skončených vecí. V danej veci preto ústavný súd ani nepovažuje za potrebné obšírnejšie sa zaoberať argumentáciou sťažovateľa, pretože aj v prípade opodstatnenosti jeho tvrdení existujú možnosti nápravy v ďalšom priebehu trestného konania, na čo stabilne poukazuje vo svojej ustálenej judikatúre, podľa ktorej trestné konanie je od svojho začiatku až po koniec procesom, v rámci ktorého sa pri vykonávaní jednotlivých úkonov môžu zo strany orgánov činných v trestnom konaní, ako aj vo veci konajúcich všeobecných súdov naprávať, resp. korigovať jednotlivé pochybenia, ku ktorým došlo v predchádzajúcich štádiách trestného konania. Preto spravidla až po právoplatnom skončení trestného konania možno na ústavnom súde prostredníctvom sťažností podľa čl. 127 ods. 1 ústavy namietat také pochybenia príslušných orgánov verejnej moci, ktoré neboli odstránené v jeho dovtedajšom priebehu a ktoré mohli vo svojich dôsledkoch spôsobiť porušenie práv a slobôd označených v čl. 127 ods. 1 ústavy (III. ÚS 18/04, IV. ÚS 76/05, IV. ÚS 220/07). Z toho dôvodu námietky sťažovateľa týkajúce sa porušenia jeho uvedených práv, ktoré v podstate smerujú k pochybeniu generálnej prokuratúry pri preskúvaní jeho návrhu na postup podľa § 363 TP, treba v kontexte uvedeného považovať za uplatnené v rozpore s uvedenými východiskami a vo vzťahu k možnostiam ochrany zo strany ústavného súdu za v zásade predčasné.

11. Z už uvedeného vyplýva, že platná právna úprava trestného konania umožňuje sťažovateľovi ako obvinenému právne účinným spôsobom namietat porušenie svojich základných práv a slobôd garantovaných ústavou, resp. práv garantovaných dohovorom, ku ktorým malo dôjsť v dôsledku ním napadnutého postupu a upovedomenia generálnej prokuratúry. Sťažovateľ v postavení strany trestného konania má už v rámci trestného konania oprávnenie aktívne zasahovať do objasňovania skutkovo relevantných okolností a skutočností kladených mu za vinu. Navyše, prvoinštančný, ako aj odvolací súd v možnom prípade súdneho konania sú súdmi s plnou jurisdikciou, v právomoci ktorých je posúdenie všetkých relevantných skutkových aj právnych okolností posudzovaného prípadu vrátane oprávnenia preskúmať zákonnosť a ústavnosť postupu súdu a orgánov činných v trestnom konaní (III. ÚS 75/05, III. ÚS 109/05).

12. Procesné záruky zabezpečujúce zákonnosť postupu všeobecných súdov (prípadne ochranu pred jej porušením) pritom vyplývajú z III. časti druhej hlavy TP (súdne konanie), šiestej hlavy TP (odvolanie a konanie o ňom) alebo ôsmej hlavy (mimoriadne opravné prostriedky) TP.

13. Na základe uvedeného ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa v tejto časti odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. d) ZoÚS v spojení s § 132 ods. 2 ZoÚS ako neprípustnú. Sťažovateľ pred podaním sťažnosti ústavnému súdu nevyčerpal všetky právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv a slobôd poskytuje.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. apríla 2022

Peter Straka
predseda senátu